

7

Doch de grootste verrassing kwam echter uit een geheel andere hoek; Bertus „ du Mars “, het neusje van de zalm uit de trainerswereld werd bereid gevonden op maandag 18 april een proeftraining voor de plaatselijke F.C. te verzorgen. Ondanks de te geringe opkomst en de nog te grote conditieachterstand was dit een geste, die ons aller waardering had, en hopenlijk tot herhaling zal leiden. Ons gezegde „ met Mars meer F.C. Albert-energie “.

Herman O.N.

DE LEGENDE VAN EEN BIJZONDER ROHDA 11-TAL

Wij schrijven het jaar 1974. Nog tijdens het eerste klontiaans pandloos tijdperk, staken enkele van de meest prominente - alternatieve Raaltenaren, hun hoofden, gekenmerkt door explosies van culturele dadendrang, bijeen, om d.m.v. een democratische inspraakprocedure — zoals „ klont “ hierop alleen het patent had — tot een eindconclusie te komen, dat het toch niet onmogelijk moest worden geacht, creativiteit te bedrijven binnen een horizontaal kader.

Nog tijdens de zomervakantie van dat jaar werd een werkgroep opgericht om eventuele mogelijkheden hier toe te onderzoeken. Als informateur van een ad-hoc-commissie legde Cees van Ee de eerste contacten met de ijlings van hun vakantie terug geroepen Rohda-bonzen.

Na een buitengewone plenaire vergadering — waarbij wij, voor geïnteresseerden, voor memories van vraag en antwoord verwijzen naar de extra bijlagen van enkele regionale dagbladen — werd besloten deze werkgroep hun fiat te verlenen, na het licht op groen gezet te hebben.

Een trio van formateurs, Cees van Ee, Dick „ Fr “ en „ S C “ kon na met succes een elftal samengesteld te hebben, haar opdracht teruggeven aan de werkgroep.

Na ondertekening van de slotacte van de verklaring van de rechten van de voetballer, van dit team, zoals deze ook als model zal gaan dienen voor het binnenkort in de kamer te behandelen ontwerp voor het Nieuwe Wetboek van Voetballerij en bestuurlijke organisatie, werd een begin gemaakt van het praktische gedeelte van de voorbereidingen.

Uiteindelijk werd dit team als tiende elftal van Rohda, ingeschreven in de laagste divisie van het zondag-amateurvoetbal, en als zodanig meende menigeen uit de Rohda gelederen zich t.o.v. dit team te moeten opstellen, om zich zelf op deze manier buiten spel te zetten.

De competitie uit het seizoen 1974/'75 werd met een 2e plaats afgesloten. Spelers kwamen en spelers gingen, maar toch zou Rohda 10 het hoogste lied zingen, ware het niet dat in de beslissingswedstrijd voor het kampioenschap 1975/'76 onze ploeg in het zicht van de haven strandde. Even daarna stond de gelijknamige plaat van „ Roxi Music “ hoog en droog in de Internationale popverkooplijsten. De een zijn dood is de ander zijn brood zullen we maar stellen.

Ondertussen was de „ klont “ organisatie afgestorven. Na een dialectisch proces, als synthese opgegaan in een hogere werkelijkheid, de klontloze maatschappij, hiermede weer de theorie en van Marx en Hegel bevestigend. Dat dit toch geen negatieve invloeden heeft gehad op het spelpatroon was zo klaar als een klontje; ook al meende een van de muzikanten onder onze voetballers bij zijn afscheid een song ten gehore te moeten brengen die haar titel „ Dust in the air Suspended, marks the place where a Story ended “, geenszins rechtvaardigde.

Profeten en aanverwanten worden tijdens hun leven en in hun eigen land nl. toch nooit gewaardeerd.

Het voetbalseizoen 1976/'77 bracht enkele kleine wijzigingen in de verpakking van ons voetbalelftal. Maar daar materie belangrijker is dan vorm, en de verpakking het enige is dat men weg pleegt te gooien, maakte voor ons de omzetting van Rohda 10 in Rohda 11, niet zo bar veel uit.

Wij vinden het zelf, voor het huidige Rohda 10 wel leuk, dat zij de door ons gekweekte goodwill, zo hebben gewaardeerd en dat het hen in die mate heeft geholpen, dat niet alleen hun zelfvertrouwen in een reciprocale mate t.a.v. hun voetbalcapaciteiten is gestegen doch ook dat hun populariteit al bijna uitstijgt boven hun prestaties en hun plaats binnen de Rohda harmonie.

Ook werden enkele nieuwe spelers bekeerd tot onze voetbalfilosofie en hiermee gepaardgaande spelvreugde wederom een domper voor de selectie van Rohda 1, ook al leek het bijna dat op die hoogtijdag, toen we ons in de schaduw van het 1ste in dezelfde kleedkamer mochten bevinden, dat degene die meestal de tactiek van het 1ste elftal bepaalt, bijna ons team voor het 1ste aanzag; zeker een van de weinige Rohda trainers die echt verstand van voetbal had.

Dat ons een vernedering van de tegenstander niet bijzonder bevordelijk toeleek voor de „ Balance of Power “ in de eredivisie van de zondagamateurs, heeft in ieder geval de „ mental coach “ van het 1ste tamelijk veel werk bespaard en bovendien waren de voetbalattributen voor het 1ste op maat gemaakt.

Naarmate de huidige competitie vorderde, des te meer stelden wij allen van het 11de het op prijs dat onze vaste „ home referee “ de Heer Abe v.d. Vegte, zich als coach zou aandienen. Het resultaat laat zich wel aflezen aan onze positie op de ranglijst. Met nog 2 wedstrijden voor de boeg, moet het voor ons dit jaar eindelijk mogelijk zijn, kampioen te worden (driemaal is tenslotte scheepsrecht). Dat we momenteel bijzonder goed in vorm zijn blijkt ook wel uit (het verslag van) de laatste 2 wedstrijden.

Zondag 17-4-'77 ROHDA 11 – ZWOLSE BOYS 6 6 - 0

Een sleutelwedstrijd. De Boys stonden op gelijke hoogte met ons. Onder supervisie van Abe begon de wedstrijd en eindigde eigenlijk ook al in het begin. Poppie van Rohda, alias „Eich” scoorde 2 maal vlak achter elkaar (eenmaal met het blonde hoofdje). Willem, bekend van de aktie „chillum voor Willum” scoorde ook al in het eerste halfuur (samen met Marcel). Wij zaten al op rozen en moesten ons derhalve maandag onder dokters behandeling stellen.

„Inaf”, onze vaste vlaggenier, no.1 op de promonentielijst voor vlaggetjesdag, vlagde alsof hij op Zandvoort een formule II wedstrijd aan het afvlaggen was.

Dick „Fr” kon na enkele Boys spelers eens goed aan de tand gevoeld te hebben, zijn studieveld eens verbreden tot de voeten van de tegenstanders. 2 Nieuwe wisselers waren het gevolg. Mede door het vakkundige buitenspelinzicht van onze scheidsrechter bleef onze keeper Anton, verstoken van akties om zijn voetbalinzicht te verdoezelen.

Bennie deed in de rust wat „dope” in de thee van de tegenstander en mocht een zonnebril op zetten. Marcel maakte het 4e doelpunt, Adri bijna het 5e Willem het 5e en Jos v.d. Vegt met een „horse” van een „shot” het 6e doelpunt. De mensen van de Boys probeerden nog wel het een en ander maar de justitie en de sterke arm hielden hen goed in de gaten. Weer een stapje dichterbij het kampioenschap.

Vrijdagavond 22-4-'77 ZAC 8 – ROHDA 11 0 - 6

Door de onlangs ingevoerde zomertijd konden we eindelijk weer eens een lichtwedstrijd spelen. Jammer was het dat de winst zo sterk was, dat onze pyromaan, Theo, telkens weer de kaarsjes moest aansteken.

In de eerste helft al ging het ons behoorlijk voor de wind en kreeg ZAC direct al de wind van voren. Wij zaaiden nog wat extra wind en na enkele stormlopen was het al 2 - 0, door twee doelpunten van Marcel. Jos scoorde 3 - 0. Marcel Roescher scoorde 4 - 0 en daarmee ons 100ste doelpunt.

Daarna mocht ZAC nog een paarmaal de middellijn passeren, terwijl wij ze aan het lijntje hielden en wel op zo'n manier dat het lijntje net niet knapte en onze keeper rustig een uiltje kon knappen.

In de tweede helft woei voor ons de wind uit een andere hoek, desalniettemin maakte Willem er 5 - 0 en Marcel even later er 6 - 0 van. Weer hielden wij de zaak achter goed gesloten zodat deze sleutelwedstrijd voor ons een goed slot had. Na afloop bood Abe ons op het Rohda terrein een krat met liquide middelen aan, die in het zicht van een feestvierende schare Rohda-fanaten, die in de kantine hun aanzien voor de Rohda-bonzen kennelijk wilden vergroten, in verticale bewegingen werden omgezet. Daar niemand van ons een stropdas droeg en wij niet tot het selecte publiek gerekend willen worden, dat normaal op een quasi-recreatieve wijze zijn genoegens naar de vorm en smaak van hetgeen als normaal wordt beschouwd, tot uitdrukking weet te brengen, leek het ons toch maar beter toe, ook al drongen alle aanwezigen daartoe noch zo zeer aan, om naar elders te vertrekken.

A.S. zondag 1 mei spelen wij onze laatste thuiswedstrijd tegen Dedemsvaart om 10.30 uur. Er zijn nog kaarten verkrijgbaar bij de normale voorverkoopadressen. Na afloop van de wedstrijd kunnen er foto's worden gemaakt en zal er gelegenheid bestaan tot feliciteren. Dat „Dick Fr” handtekeningen gaat uitdelen, achten wij niet onwaarschijnlijk. Eigen balpen en papier meenemen strekt tot aanbeveling.

P.S.: Hetgeen de vaste briefschrijver van Rohda 10 in de vorige „Bult” in zijn proloog naar voren bracht en wij hier in een epiloog willen aanstippen, is naar onze stellige overtuiging niet helemaal conform de ware toedracht.

In dat schrijven werd gesteld dat wij met een „chronisch” spelerstekort zouden kampen en wij ons erg „gematst” zouden moeten voelen dat wij een hen niet (en waarschijnlijk nooit) bruikbare speler, toegeschoven zouden krijgen.

Dat het 10de heeft gemeend zich van een dergelijke handelswijze te moeten bedienen om een voor hen overbodige speler, door hen in „koolstof” omgezet, om hun „chronisch” energie-tekort te camoufleren, aan ons over te doen, achten wij een niet helemaal correcte wijze van bejegenen van een speler die voor zijn f 90.- contributiebijdrage per jaar aan het 1ste en aan Rohda, toch ook liever wil voetballen dan een vlag hanteren tijdens of als ober te fungeren na een wedstrijd.

Dat mensen als „koolstof” ook een recht tot spelen hebben schijnt sommigen toch nog niet geheel duidelijk te zijn, of passen door jullie tot, naar het zich laat aanzien, kneusjes bestempelde Rohdaleden niet binnen jullie opzet van voetbalsociologie

Wat voor Rohda in het algemeen en het 10de in het bijzonder geldt: maak van Rohda 11 geen beerput voor door andere elftallen afgedankt voetbalmateriaal. Hopelijk is bij deze voldoende aangetoond dat wij geen voetballers opgedrongen willen krijgen en moet een uitlating als zouden wij met een „chronisch” spelerstekort kampen verwezen worden naar het rijk der fabelen.

was getekend „SC”

ROOD-GEEL OP GROEN

Gasten uit Tapfheim (7 en 8 mei)

Op zaterdagmorgen zal er om ongeveer 10 uur bij het Rohdaveld een bus arriveren uit het verre Beierse Tapfheim. Deze bus zal bevolkt blijken met de voetballers van Tapfheim A1, B1 en C1, die een weekendje uit willen zijn en tegelijk wilden voetballen op het Ge-Nijboertoernooi. Jam-

Ook Rohda 11 mag zich kampioen noemen

Als apotheose van het seizoen 1977/'78 werd de eerder in het seizoen gestaakte uitwedstrijd tegen E.M.M.S. 5 uit Slagharen uitgespeeld (bij een 0 - 2 stand voor Rohda 11) op het hoofdterrein van Rohda.

Dat wij deze wedstrijd (althans de resterende 55 minuten) op het Rohda bolwerk mochten uitspelen, hadden we enkel en alleen te danken aan onze correcte houding in Slagharen. De KNVB tuchtcommissie meende Rohda 11 niet de dupe te moeten laten worden van het onsportieve gedrag van E.M.M.S., maar vonniste conform de eis van de officier van justitie en wel: „ Het uitspelen van de eertijds gestaakte wedstrijd op het Rohda terrein bij een 0 - 2 stand voor Rohda”.

Dat wij deze wedstrijd zelfs op het hoofdterrein spelen mochten lag niet alleen aan de enkele omstandigheid dat een Rohda elftal kampioen kon worden (terwijl ook in enkele „Bult” edities op een sluimerende discriminatie gewezen werd, die de Rohda planologen bij deze recht wilden zetten) maar vooral door de omstandigheden van praktische aard, nl. waar al die supporters, officials (Barry en zijn assistententeam) camera's lieden, commentatoren, scribenten etc. te laten. Dé oplossing voor dit alles was: het spelen op het hoofdterrein temeer daar de kantine in de onmiddellijke nabijheid is gelegen.

Onder redelijke weersomstandigheden een entourage als van de vakantieparadijzenfolders en met een decor gevormd door een duizendkoppige menigte waarvan de meesten de vroegmis hadden bezocht, liet de „onpartijdige” de secondenwijzer van zijn chronometer zijn werk doen door een simpele druk op een knop vergezeld van een fluittoon (maar dan niet van zijn chronometer).

De hamvraag die bijna eenieder op het puntje van zijn tong brandde was wel: zou R 11 in staat zijn de 2 - 0 voorsprong te consolideren of zelfs uit te bouwen, of zou E.M.M.S. deze achterstand ongedaan kunnen maken en met de kampioensbuit strijken? Trainercoach Barry en de diverse psychiatrische medewerkers die R 11 rijk is, hadden ons van het eerste deel van deze tweeledige vraagzin overtuigd, terwijl de E.M.M.S. selectie het 2e deel van deze 2-ledige vraagzin met ja had beantwoord, getuige ook de diverse bloemstukken en champagneflessen en gratis gezinskaarten voor het shetlandponypark die de overwinnaars in ontvangst zouden kunnen nemen.

Boven v.l.n.r.: Marcel Roescher (Jules), Anton Overmars, Hennie Duteweerd (Tscheu), Hennie v. Dooremolen (Inaf), Joop v.d. Vegt, Theo Harmelink, Gerrit-Jan Dijkerman, Jos v.d. Vegt, „Toone” Wieferink (vaste supporter), Luko Doeve.

Beneden: v.l.n.r.: Dick Weelink, Hans Roescher, Adri van Eelen, Abe v.d. Vegt (Barry), Gerard Bovenmars (Hooenkamp), Willem Nijboer, Jan van Eelen (poppy alias Eich), Bennie Kock: niet op de foto Martin v.d. Linde (meer gegevens over hem volgen nog).

Maar van mooie verwachtingen alleen is nog geen enkel team kampioen geworden (behalve dan een regionaal astroloog), zodat na 55 minuten de juiste balans opgemaakt kon worden.

Aldus wordt er begonnen met een 2 - 0 voorsprong door doelpunten van Eich alias Poppy alias Jan v. Eelen (die helaas deze wedstrijd niet mee kon doen) en van Anton Overmars (die alleen maar historisch belangrijke doelpunten scoort, dit in overleg met de elftalcommissie)

In de eerste tien minuten bleek E.M.M.S. toch niet over die klasse te kunnen beschikken die nodig was om een elftal als het onze te kunnen intimideren. (Dit woord werd later nog door Marcel aan de E.M.M.S. spelers verklaard). Ook al was de aanvangsfase een klein beetje onwennig (we misten nl. de sloot, het hoge gras en de oneffenheden) toch had R 11 het beste van het spel. Adri kwam net een meter te kort (die hij later van Barry kado kreeg, voor Amerika) en Willem kwam net iets te laat (Willem kreeg een aangepast horloge).

Na de wissel ging het allemaal beter, en werd het gemis van J. v.d. Vegt en J. v. Eelen op passende wijze gecompenseerd. Jos had de avond tevoren zijn wagen in de kreukels gereden en zichzelf enigszins verwond.

Erger was dat de fles champagne die achter in de wagen lag ook total loss was geraakt. Onze drankspecialist „Inaf” probeerde nog mond op mond beademing maar dat leverde alleen maar glassplinters in zijn lippen op. Met Jan is het allemaal erger gesteld. Uit röntgen en ook andere foto's bleek dat zijn heupen lichtelijk versleten waren. Op zijn minst voor een jaar zal Jan niet mogen voetballen en na die periode zal opnieuw gekeken worden of hij zijn heupen langzamerhand weer kan wagen in het voetbalgewoel: **Sterkte Jan !**

Na 20 minuten namen we eindelijk afstand van E.M.M.S. (d.w.z. de voorsprong werd uitgebouwd).

Een uitgekookte pass van Bennie Kock bereikte J. v.d. Vegt die op maat Adri bediende. Met een simpele knikbeweging van zijn hoofd zorgde Adri voor 3 - 0. De „slachtenbumlers“ op de tribunes hieven gezang aan terwijl ook trainer/coach Barry opkomende gevoelens van vreugde niet kon onderdrukken. Theo die de linkerspits van E.M.M.S. aan de rechterzijde geen schijn van kans had gegeven maakte plaats voor Anton. Een gouden greep van coach Barry. Nog maar nauwelijks op het veld werd Anton aan het werk gezet na een Tscheu-Marcel combinatie en een denkbeeldige schijnbeweging van Adri. Zonder verder te bedenken welke mogelijkheden een dergelijke vrije kans zou bieden, haalde Anton zijn been met daaraan zijn voetbalschoen uit. Een ziedend schot vertrok en kwam eigenlijk al eerder aan dan de keeper kon reageren, om te blijven rusten tegen het net dat nog net sterk genoeg bleek te zijn. Door zijn 2 doelpunten bleek Anton de grote man te zijn van deze wedstrijd en de basis te hebben gelegd aan dit kampioenschap. In de resterende speeltijd vloog Anton over het veld en was eenvoudigweg niet meer te stoppen. Maar goed dat er zo'n goede afrastering is. Dick „Fr“ die eigenlijk al een half uur te veel had gespeeld dan waar hij recht op had maakte plaats voor Gerrit Jan die wel elke week op tijd en aanwezig was geweest. Door 3 maal dezelfde passeerschijnbeweging te hebben ondernomen werd zijn direkte tegenspeler moreel zo afgetakeld dat een nieuwe speler zijn geluk mocht proberen. Maar aangezien het geen gokwedstrijd was maakte ook hij weinig kans. Tot overmaat van ramp, struikelde hun grensrechter nog over de waterzak, een van de voorvallen die een enorme hilariteit te weeg brachten in de Rohda dug out en op de tribune. Maar al spoedig hierna waren de 55 minuten uitgespeeld en kon R 11 zich eindelijk kampioen noemen.

De EMMS aanhang verdween meteen met achterlating van de bloemen, champagneflessen en gezinskaarten voor het shetland-ponypark. De R 11 spelers zullen echter andere namen en vermommingen moeten gebruiken wanneer ze weer naar Slagharen gaan.

Na de gebruikelijke foto's verdween ook Dick. Het is ons voorlopig nog onduidelijk of studieomstandigheden hiervan de direkte oorzaak is. Nogmaals een ereronde makend langs de duizendkoppige menigte van trouwe supporters (o.a. Toone) en voetbalscouts, nam de ploeg de ovaties en dankbetuigingen in ontvangst, maar daarvoor toch de eer overlatend aan de geniale tacticus coach „Barry“ alias Abe v.d. Vegt.

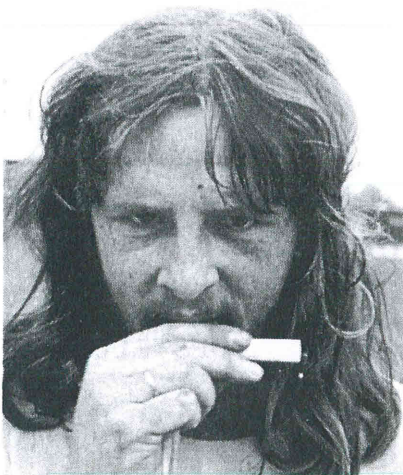
ABE LANGS DE LIJN

Dit is wel de mooiste gebeurtenis uit mijn al jarenlange bemoeienissen met het voetbal. Hadden we vorige seizoenen op het laatst nog weleens wat tegenslag, nu is ons elftal in zoverre gerijpt en homogeen geworden dat er behoudens buitengewone omstandigheden (zoals nu het medisch speelverbod voor Jan v. Eelen en de emigratie van broer Adri naar Amerika), er nog een grote toekomst is weggelegd voor R 11. Ik had er wel op gerekend dat we het zouden halen, maar ja in zo'n beslissende fase weet je nooit hoe het gaat. Eerlijk gezegd was ook ik wel een beetje zenuwachtig maar de routine van enkele spelers in ons elftal heeft er voor gezorgd dat al snel de zenuwtrekjes en schroom van de jonge spelers zich omzetten in vasthoudendheid en aanvalslust. Ja de taktiek was voor vandaag de voorsprong vasthouden, de tegenstander laten komen en dan met supersnelle counters de voorsprong uitbouwen.

Op 24 juni vieren we ons kampioensfeest, waarschijnlijk in Deventer dat voor onze internationals het meest centraal ligt. Van de feestcommissie v. Bennie en Jan hoort men tijdig v/h hoe en wat. Ik zorg in ieder geval voor genoeg karbonades.

GALLERIE van KUNSTENAARS OP DE GROENE ZODEN – BENNIE KOCK

In deze kampioenseditie v/d kronieken van Rohda 11 mag Bennie ook eens zwart op wit schitteren. Als voetballer van het eerste uur en ook grondlegger van het R 11 (voorheen R 10) team speelt Bennie bij ons als voorstopper of soms als middenvelder. Bij zijn opkomen en 1 - 2 combinaties met Willem, beschikt Bennie over een ziedend schot waaraan verscheidene keepers, als ze al in de buurt van de bal konden komen, hun vingers hebben gebrand. Met een mentaliteit en aanwezigheidsquote van 99 is Bennie een van de routiniers van ons elftal. Hij heeft het zelfs eens gepresteerd om met een zwaar gekneusd been nog een doelpunt te maken. Door de week (en ook vaak in het weekend) is Bennie verpleegkundige op de Brinkgreven in Deventer. Binnenkort vertrekt Bennie echter naar de Achterhoek enkel natuurlijk als hij zijn arbeidstijden kan aanpassen aan het competitievoetbalschema. Op een snelle motor maakt een half uurtje meer of minder ook niet uit. Was Bennie in zijn klontsecretariaatsschap al een grote muzikliefhebber nu heeft hij eindelijk de smaak van het zelf spelen te pakken gekregen. Op de akoestische bas is Bennie niet te kloppen. Zelfs zijn hond (die ook een zonnebril draagt) speelt nu bas en ook zijn vrouw Jannie

loopt de hele dag met een koptelefoon op. Voor nadere bijzonderheden omtrent Bennie verwijzen we naar de diverse klontkranten, die gezien hun nu al historische waarde continu tentoongesteld liggen in de Strunkboerderij die naar de mening van de Bouw- en R.O.planologen indertijd beter geschikt was als statussymbool dan die mooiere Schröderhoeve, die voor een school plaats moest maken. Het zal ons benieuwen wanneer de kerken worden afgebroken voor een nieuwe ambtswoning van de eerste burger. Ben jij tegen die tijd Burge-meester SC? **Volgende keer:** De belevenissen tijdens het SDOL tournoi.